

מכתב גלוי לוועד העירוב

עש"ק לסדר "ותישו לשכור" תשס"א

כבוד העסקנים החשובים רוועד העירוב, ה' עליהם יחיו

שוב נחרדנו לראות היום בבוקר את ה"הודעה" שהופצה ברחובות העיר ע"י חברת "שמחים לשומרו" הממונים מטעמכם על שמירת העירוב, תחזקנה דיכום וברוך שמסר עולמו לשומרים. מיד התקשרנו לברר אצלם הפרטים ונדע לנו שזה ה' ביום ד' קרוב לחצות הלילה אור ליום ה', שהשחיתו את צורת הפתח על 8'טע עוועניו על יד 54 סמריט שהעירוב עובר דרך שם, ולא ערלים הדדים שם השחיתוהו, אלא השטאמ'ס-משוענער המחזיק עצמו ל"אברהם אבינו" מאור כשדים ה"ה נפתלי שפיגל נתפס בקלקלתו עומד ומקעקע ועוקר את הלחי, וכאשר הבחין שצופים בו השומרים המפקחים, השליך את הלחי מידו ארצה ואץ רץ פץ וברח ופרח לו, לטובי שפיץ ושאר חבריו לאיש משחית, להודיעם ששבר את ה"צלמים".

לדעתנו, מועים אתם לחשוב שע"י הפצת תמונתו ברכים, השוטה המופלג הלזה יתבייש ולא ישחית יותר את העירוב, הרי כבר אמרו חז"ל שוטה אין לו בושת. ומעוה זדילה עושים אתם "פי הנפש" במחשבתכם, שעם כל זאת עדיין מוטל עליכם להתנהג בעדינות, לרחוץ בנקיון כפיכם ולא לפגוע חלילה בכבוד משפחתו, אע"פ שידוע לכם לא פחות מאתנו, שדודו ומשפחתו מזרזים ומעודדים את כל פעולותיו של השוטה הרשע הנ"ל.

לצערנו, לא יועילו שום תחנונים בבקשות אזהרות והתראות לראשי משפחתו, כי עינים להם ולא יראו שרוב הציבור החרדי החסידי דשכונתנו פשוט אינו מוכן להכניע עצמם להיות תחת כפיות דעתם. אחנים להם ולא ישמעו לדברי חכמים בנחת נשמעים, שבארא פארק כבר אינה עוד זאת העיר שהיתה לפני ארבעים שנה כשוקנים בא להשתקע בה מבראנקס, אלא היא עיר מלאה בחכמים והרבה בני כוללים מופלגים. בקהילות הקודש שנתרבו בה משמשים כיום מו"צ מובהקים, שבקיאותם והבנתם בהלכתא רבתא דשכתא ובסוגיא דעירובין, כלל אינה מוטלת בספק. אף אם בידוריהם ותשובותיהם אינם עולים בקנה אחד עם פסקיו של אביהם-זקנים ז"ל שמקורותיו ונימוקיו מפורשים להדיא בשו"ת מהר"ם ביק.

וועד העירוב הנכבדים, כנראה שאינכם מבינים את כל יסוד המאבק שלהם, והוא שהם אינם יכולים לראות ואינם מסוגלים להתרגל לאובדן מאנאפאל השליטה שלהם על בארא פארק. הם אינם מכירים עדיין בעובדה שבארא פארק הישנה פשטה צורה ולבשה צורה אחרת. החימוץ של בארא פארק הישנה כבר מזמן נפתחה שיעורה ובטלה מן העולם.

השפה היחידה שהוכיחה את עצמה שהיא מדברת אל לבם הערל, היה הכרוז הידוע שהופץ ביום שושן פורים תש"ס "הזהרו מן הצבועין" תלמידי תלמידיו של "אביגדור מפינסק" ראש הלוחמים נגד החסידים, אשר מסר לשלטון הצאר את הרה"ק בעל התניא ושו"ע-הרב ונכלא בבית האסורים. כרוז זה כזכור, הופץ ברחובה של עיר לאחר שב"שבת זכור" קרעו את העירוב כמה רגעים קודם הרלקת הגרות, ולאחר שמיד תיקנהו חזרו וקרעוהו בעצם ליל השבת (ושוב תיקנהו ע"י נוכרי), כדי להכשיל אלפי ישראל בחילול שבת (דאורייתא לשיטתם).

ואכן מאז ימי הפורים שהפצנו את הכרוז החרף הנ"ל, במשך כל הקיץ ועד עתה, שוב לא העיזו עוה"פ לנסות להשחית את העירוב יותר, הרי לנו הוכחה ברורה שרק את השפה הזאת הם מבינים.

(המשך בעמוד ב')

(המשך מעמוד א')

היות והשבוע, לאחר 8 חרשים, שוב חזרו משפחתם על מעשי הוואנדעליזם העמלקי של השחתת העירוב, כפי שנהגו האנטעסעמיט'ן הנוצרים והמשכילים באיראפא, על כן שוב צריכים אנו לחזור ולדבר רק בשפה המובנת לבני משפחת הקשים כספחת, היות כי לא בני גרים אנתנו, ואכותינו לא כבראנקס נתחנכנו, ותורתנו לא בישיבה יוניווערסיטי קיבלנו, ולא בשאקאלארן של חלב עכו"ם נתפמנו, לכן הננו להזהירכם, כי בשו"א אין אנו מעוניינים לשמוע מכם שום מוסר הדרכות והוראות. לא בהלכות צניעות כמה פעמים יש לצאת ולהתראות קודם השידוך. ולא בעניני טהרה לאסור הטבילה בצפרא דשבתא. ולא באיזה צוקער דעלמא נשתמש בפסח העיקר לא של התאחה"ר, וכ"ש לא כדני משפטים להתיר לכולנו מסירה לשלטונות.

ודע מה שתשיב אל הצבועין ממשיכי דרכו של זביגדור מפינסק הנ"ל, ואמור להם: הורידו מראשיכם את הספאדיקעס והפשיטו מעליכם את הודשיפעצעס, כאשר זקינכם ז"ל מאוד מאד "לא אהב" (כלשון המעטה) את סגנון הלבוש הזה. כולם יודעים שרק לאחר פטירתו הפסיק דורכם הרב מנאדאפאלי-טענקע לילך עם כובע החול בשבת והתחיל להתעטר בשמריימל לראשו כמנהג אבותיו. ומי לא שמע מהסיפור אודות אשה צנועה וחסודה, שעברה עם עגלת תינוקה ביום השבת על 55 סטריט, וכשעצר אותה א' נתן לה תוכחה היתכן שהיא מחללת שבת מדאורייתא? פתחה פיה בחכמה והשיבה לו בתמיה, וכי זוהי צניעות שרווק זקן יעצור אשה צעירה ברחוב לדבר עמה? כי לא עלה על דעתה שהאיש לבוש הכדים הצבועניים עם כובע הסאמעט על ראשו, הוא הוא כ"ק האדמו"ר הגה"ק ממעזיבעז בכבודו ובעצמו, וה' הטוב יסלח ויכפר לה.

ולחברי ועד העירוב הננו מקשים, מדוע הנכם ממשיכים בשתיקתכם כאשר מידי שבת בשבתו משוטט לו הברנ"ש הידוע ברחובות העיר, ועיניו נעוצות בנשים צעירות עם עגלות תינוקה, וכמטורף רץ בחפזן אליהן ומאיים עליהן באיומים וקללות נמרצות שלא כתובות בתורה (יהפכם ה' לברכה). הרי ע"פ חוקי המדינה פעולה כזו נקראת "הארעסמענט". מדוע אינכם מגישים תלונה נגדו במשטרה (66 פרינסט), הרי ע"פ הוראות זקינים המהר"ם ביק מותר וראוי למסור לשלטונות על ענינים שהעונש עליהם הרבה יותר חמור? כמו על חטאי אונאת השלטונות בנערסינג-האומס שע"פ הוראת זקיניו ישבו אנשים בבית האסורים (על סמך דברי הטו"ז ביו"ד, כפי ששמענו לפני הרבה שנים מכ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר שליט"א שהוא ועוד כמה רבנים עלו לבית המהר"ם ביק להתווכחו עמו על היתר המכירה, וכשהראה להם מקורו מן הטו"ז, הסבירו לו שאין שום ראייה כלל מן המקרה המיוחד המוזכר בטו"ז על היתר מסירה בעלמא, ואכהמל"ב). ועכ"פ לגבי נכדו הברנ"ש ודאי דכדאי הוא זקיניו לסמוך עליו בשעה"ד, כשאין שום דרך אחרת להפסיקו להטריד גשים וזקנים. ועל הבעלים השומעים מנשותיהם שנפגעו מפגע רע זה, ראוי להדריכן שמיד לאחר השבת יגשו להפאליס פרינסט להגיש תלונה נגדו, ואז מובטחים אנו שיהיה שקט ושאנן בשכונתינו.

ולסיום, לאחר דברי תוכחה מגולה באהבה מוסתרת, הננו בקריאת חזק ונתחזק, לבל נמתין עד שיבואו ועד העירוב אלינו לבקש את עזרתנו, אלא שנציע לבר את עצמינו לשרת בקודש כעסקנים, כנדבנים או כשומרים, כי הרי אצלנו ע"פ מסורת אבותינו ורבותינו הקדושים, המאבק על קדושת העירוב וקיומו, הוא הרבה יותר חזק מן המאבק המזויף שלהם נגדו, המקדש אצלם כל האמצעים הפסולים הנבזים והשפלים, בדרכי שקר ומרמה, שכרור שאינם אלא מסיטרא דמסאבותא, ע"י זיוף וסילוף דברי רבותינו, עד שאפילו על זקינם לא חשו לזיוף ולסלף לשוננו בהדפיסם את תשובות מהר"ם ביק בקובץ הטורני "כרם ביבנה", וכפי שיווכח וישתומם כל הרואה ב"שאלות ותשובות מהר"ם ביק המבוארות" שכרך א' ממחצית תשובותיו יופץ בימים הקרובים בהדפסה מהודרת ונקיה משיבושי הצענוז של נכדיו. שממנו לבר יראה הקהל וישפוט אם נשאר להם טיפת נאמנות לגבי שאר פריסומיהם על דבר חו"ד רבותינו בענין עירות גדולות, ועל כל שאר מכתביהם 1501 חתימותיהם וד"ל. ויה"ר שזכו לשוב בתשובה שלימה והוא רחום יכפר עון.

הכוה"ח התאחדות אברכי כוללים דבארא פארק
עש"פ וידא תשס"א